

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/46/2023
Identifikačné číslo spisu: 4418200165
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:4418200165.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti MAGNA ENERGIA a.s., Piešťany, Nitrianska 18/7555, IČO: 35 743 565, proti žalovanej Materská škola, Nové Zámky, Šoltésovej 12, IČO: 37 961 314, zastúpenej advokátom JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., Bratislava, Nezábudková 22, o zaplatenie sumy 13 158,59 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 26Cob/59/2021-234 z 10. novembra 2022, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobkyňa má proti žalovanej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Nové Zámky (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 14Cb/2/2018-182 z 9. júna 2021 o návrhu žalobkyne na zaplatenie sumy 13 158,59 rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 9 262,41 eur s príslušenstvom, konanie v časti o zaplatenie sumy 3 896,18 eur zastavil a žalobkyni priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43%. Žalobou uplatnený nárok v sume 13 158,59 eur pozostával z ceny odobratej elektrickej energie na odbernom mieste Nové Zámky, Šoltésovej 12 v sume 5 994,13 eur a z poplatkov distribučnej siete v sume 7 164,46 eur na základe zmluvy o združenej dodávke elektriny a dodatku k nej za obdobie od 1. januára 2013 do 31. decembra 2013, ktoré poplatky žalobkyňa žalovanej účtovala faktúrou č. 1051401034 z 15. januára 2014. Zmluvu o združenej dodávke elektriny uzavrela spoločnosť KORLEA INVEST, a.s. ako dodávateľ a žalovaná ako odberateľ, dodatkom k zmluve z 27. februára 2012 sa dodávateľ s odberateľom a spoločnosť MAGNA E. A. s.r.o. (žalobkyňa pred zmenou právnej formy na akciovú spoločnosť) dohodli, že žalobkyňa vstúpi namiesto dodávateľa, spoločnosti KORLEA INVEST, a.s., do všetkých práv a povinností vyplývajúcich z predmetnej zmluvy s prílohami, v znení jej dodatkov.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie s odkazom na zistenia podľa obsahu spisu, na základe vykonaného dokazovania a za aplikácie ustanovení § 26 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike a o

zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon o energetike“), § 397 a § 391 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej aj „ObZ“), § 144 a § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) dospel k záveru o dôvodnosti žalobou uplatneného nároku, pričom konanie o zaplatenie sumy 3 896,18 eur s príslušenstvom na základe čiastočného späťvzatia žaloby zastavil v súlade s § 144 a § 145 ods. 2 CSP. Konštatoval, že spoločnosť KORLEA INVEST a.s. uzatvorila so žalovanou zmluvu o združenej dodávke elektriny, v ktorej sa spoločnosť KORLEA INVEST a.s. z pozície dodávateľa zaviazala dodávať žalovanej elektrinu v dohodnutom množstve a v dohodnutom časovom priebehu výkonu a žalovaná ako odberateľ elektriny sa zaviazala zaplatiť dodávateľovi elektriny cenu za dodanú elektrinu. Z dodatku k vyššie uvedenej zmluve súd prvej inštancie zistil, že sa jedná o dohodu o nástupníctve a prevzatí záväzkov medzi spoločnosťou KORLEA INVEST a.s. ako pôvodným dodávateľom a žalobkyňou (v danom čase v inej právnej forme), ktorá vstúpila do postavenia dodávateľa z predmetnej zmluvy. Za obdobie od 1. januára 2013 do 31. decembra 2013 žalobkyňa žalovanej účtovala sumu 13 158,59 eur s príslušenstvom, pozostávajúcu z ceny odobratej elektrickej energie za odberné miesto Nové Zámky, Šoltésovej 12 v sume 5 994,13 eur a z poplatkov distribučnej siete v sume 7 164,46 eur, so splatnosťou faktúry 27. januára 2014. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že dňa 11. apríla 2013 bol na danom odbernom mieste pôvodný elektromer demontovaný a nahradený novým elektromerom, pričom z predložených listín nie je možné zistiť dôvod výmeny elektromeru ako ani to, či o výmenu žiadala žalovaná alebo k výmene pristúpila distribučná spoločnosť z vlastnej iniciatívy. Žalovaná v spore nepreukázala kedy a za akých okolností si reklamáciu u žalobkyne uplatnila, súdu prvej inštancie bolo v danej súvislosti predložené len vyjadrenie distribučnej spoločnosti. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebolo možné posúdiť vybavenie reklamácie (keďže meradlo už fyzicky k dispozícii nebolo), ale ani to, kedy, ako, u koho, na základe akých zistení a z akého dôvodu žalovaná svoju reklamáciu uplatnila. Žalovaná preto v uvedenej časti neunesla dôkazné bremeno keď nepreukázala, že meradlo, ktorým mala byť nameraná nadmerná spotreba, bolo vadné. Súd prvej inštancie žalovanej tiež vytkol, že súdu nepredložila obchodné podmienky, z ktorých by bolo zrejmé, akým spôsobom mala byť jej reklamácia vybavená, a to napriek tomu, že mala v spore nielen povinnosť tvrdenia, ale i dôkaznú povinnosť. Čo sa týka námietky premlčania vznesenej žalovanou, súd prvej inštancie dospel k záveru, že námietka nie je dôvodná. Dôvodil tým, že uvedená faktúra z 15. januára 2014 (napriek tomu, že sa týka zúčtovacieho obdobia od 1. januára 2013 do 31. decembra 2013) bola vystavená až 15. januára 2014 a splatná bola 27. januára 2014. Premlčacia doba 4 roky podľa Obchodného zákonníka (§ 397 ObZ) začala plynúť odo dňa, kedy sa právo mohlo uplatniť na súde (§ 391 ods. 1 ObZ), teda odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry (28. januára 2014), zatiaľ čo žaloba bola podaná na súde 12. januára 2018 (pred uplynutím premlčacej doby). Pokiaľ žalovaná namietla právne nástupníctvo žalobkyne, súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že napriek zmene právnej formy žalobkyne zo spoločnosti s ručením obmedzeným na akciovú spoločnosť, ide o tú istú spoločnosť a táto skutočnosť nemala vplyv na práva a záväzky spoločnosti nadobudnuté pred zmenou právnej formy. Vychádzajúc z uvedeného, súd prvej inštancie uzavrel, že je nutné prisvedčiť tvrdeniam žalobkyne o tom, že žalobkyňa má nárok na zaplatenie ceny dodanej elektrickej energie, ako aj na distribučné poplatky, ktoré za žalovanú už uhradila distribučnej spoločnosti. K argumentácii žalovanej, že spotreba za dané zúčtovacie obdobie na predmetnom odbernom mieste bola niekoľkonásobne vyššia než spotreba nameraná v predchádzajúcich obdobiach aj v období nasledujúcom, súd prvej inštancie poznamenal, že len samotné tvrdenie žalovanej nebolo na preukázanie neodôvodnenosti žalobou uplatneného nároku postačujúce. Na základe uvedeného tvrdenia súd nemohol posúdiť, čím bol uvedený stav spôsobený a musel vychádzať len zo zaznamenatej spotreby elektrickej energie, keďže žalovaná v spore nepreukázala, že by meradlo, ktorým bola spotreba nameraná, bolo vadné. V dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby, súd prvej inštancie s prihliadnutím na pomer úspechu strán sporu žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 43%.

3. Na základe odvolania podaného žalovanou Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 26Cob/59/2021-234 z 10. novembra 2022 rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 14Cb/2/2018-182 z 9. júna 2021 v napadnutej časti potvrdil a žalobkyňu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej v súlade s ust. § 378 a nasl. CSP, pričom dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, napadnutý rozsudok je vo výroku o povinnosti zaplatiť žalobkyňu 9 262,41 eur s príslušenstvom a vo výroku o náhrade trov konania

priznanej žalobkyni v rozsahu 43% (teda v napadnutom rozsahu) vecne správny, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. Pri svojom rozhodnutí vychádzal zo skutkových zistení súdu prvej inštancie, v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukázal v celom rozsahu na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil v rovine skutkových zistení, ako aj v časti právneho posúdenia. Pokiaľ ide o odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a námietky odvolateľky, na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o dodávke elektriny, pričom správne vyhodnotil aj námietku žalovanej týkajúcu sa nedostatku právneho nástupníctva žalobkyne z dôvodu zmeny právnej formy zo spoločnosti s ručením obmedzeným na akciovú spoločnosť. V tejto súvislosti odvolací súd len poukázal na znenie ustanovenia § 69b ods. 1 ObZ (Spoločnosť môže zmeniť svoju právnu formu na inú právnu formu spoločnosti alebo na družstvo, ak zákon neustanovuje inak. Zmenou právnej formy spoločnosť ako právnická osoba nezaniká) a ustanovenia § 69b ods. 7 ObZ (Účinky zmeny právnej formy spoločnosti nastávajú zápisom zmeny právnej formy do obchodného registra. Zápisom zmeny právnej formy do obchodného registra jestvuje spoločnosť alebo družstvo v právnej forme, na akú boli zmenené). Odvolací súd ďalej poznamenal, že napriek skutočnosti, že žalovaná bola v konaní zastúpená advokátom, s poukazom na § 363 CSP, odvolací súd mal značné ťažkosti vydedukovať čo bolo odvolaním sledované. V záujme zachovania práv žalovanej, z obsahu odvolania vyvodil, že žalovaná napáda rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a III., a to na základe odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Odvoláciu námietku žalovanej týkajúcu sa nesprávneho záveru súdu prvej inštancie o dôvodnosti vyúčtovania spotreby elektrickej energie, hoci merač elektrickej energie bol v dôsledku chybovosti počas zúčtovacieho obdobia vymenený, odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Žalovaná v danej súvislosti neunesla dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že elektrický merač, ktorý bol na odbernom mieste žalovanej demontovaný 11. apríla 2013 bol chybný a namerané hodnoty boli zaznamenané v rozpore s reálnou spotrebou. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na ustanovenie § 40 ods. 8 zákona o energetike, v zmysle ktorého bol prevádzkovateľ prenosovej sústavy (v tomto prípade Západoslovenská distribučná, a.s.) pri výmene určeného meradla povinný informovať odberateľa elektriny (žalovanú) o stave odobratého množstva elektriny a zároveň bol povinný oznámiť stav určeného meradla pred výmenou a stav nového určeného meradla po výmene. Uvedenú povinnosť si splnil, ako to vyplýva z oznámenia o výmene meradla nachádzajúceho sa v spise na č. l. 59, ktoré žalovaná podpísala. Prevádzkovateľ sústavy bol zároveň povinný po výmene uskladniť demontované určené meradlo minimálne po dobu 60 dní na účel umožnenia kontroly stavu určeného meradla zo strany odberateľa elektriny, avšak iba v prípade, že by sa žalovaná výmeny nezúčastnila (čo nebol daný prípad). V zmysle § 40 ods. 7 zákona o energetike, ak mala žalovaná ako odberateľ elektriny pochybnosti o správnosti merania údajov určeným meradlom alebo zistila na určenom meradle chybu, mohla požiadať prevádzkovateľa prenosovej sústavy alebo prevádzkovateľa distribučnej sústavy o preskúšanie. Prevádzkovateľ prenosovej sústavy alebo prevádzkovateľ distribučnej sústavy by bol povinný do 30 dní od doručenia písomnej žiadosti zabezpečiť preskúšanie určeného meradla. Podľa názoru odvolacieho súdu, žalovaná nepreukázala, že by bezprostredne po výmene alebo pred výmenou meradla požiadala, či už žalobkyňa ako svojho zmluvného partnera alebo spoločnosť Západoslovenská distribučná, a.s. o preskúšanie meradla, a preto nebol dôvod, aby spoločnosť Západoslovenská distribučná, a.s. elektromer uskladnila po dobu dlhšiu ako 60 dní. Žalovaná o preskúšanie meradla požiadala až listom z 03. februára 2014 adresovaným spoločnosti Západoslovenská distribučná, a.s. (nachádzajúcim sa v spise na č. l. 32), t. j. takmer 10 mesiacov po výmene elektromera. Keďže v čase reklamácie žalovanej sporný elektromer už neexistoval, nebolo možné vychádzať pri vyhodnotení dokazovania súdom prvej inštancie z iného dôkazu ako z oznámenia spoločnosti Západoslovenská distribučná, a.s. o výmene merača, kde boli zaznamenané hodnoty pôvodného aj nového meradla, ktoré navyše žalovaná prostredníctvom svojho štatutárneho zástupcu odsúhlasila. Odvolací súd sa stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie týkajúcim sa argumentácie žalovanej, že v ostatnom sledovanom období boli namerané hodnoty reálne, a práve táto skutočnosť bola dôkazom o chybnosti elektromera. Samotná táto skutočnosť ako domnienka nemohla byť vyhodnotená ako dôkaz, navyše, ak iný listinný dôkaz (vyššie spomenuté oznámenie o

výmene) svedčí o opaku. Nepreukázalo sa ani tvrdenie žalovanej o tom, že žalobkyňa reklamovaný elektromer odmontovala a stratila, keďže bolo nepochybne preukázané, že elektromer bol demontovaný spoločnosťou Západoslovenská distribučná, a.s. a po 4-6 týždňoch od demontáže už nebol k dispozícii. Odvolací súd sa taktiež nestotožnil ani s námietkou žalovanej, podľa ktorej nebolo reklamačné konanie právne uzavreté. Z obsahu spisu podľa odvolacieho súdu vyplýva, že žalovaná po doručení vyúčtovacej faktúry reklamovala jej výšku v zmysle článku VIII.2 zmluvy emailom z 28. januára 2014. Hoci žalobkyňa mala povinnosť v zmysle článku VIII.3 zmluvy reklamáciu prešetriť a oznámiť výsledok do 30 kalendárnych dní, vyjadrenie zaslala žalovanej až 26. mája 2014, t. j. s omeškaním cca 3 mesiace. Túto skutočnosť je možné vyhodnotiť ako porušenie zmluvy, avšak zmluvné strany nemali za takéto porušenie dohodnutú žiadnu sankciu. Rovnako relevantné právne predpisy porušenie tejto povinnosti nijako nesankcionujú, a preto dané porušenie nemalo vplyv na výšku fakturovanej spotreby elektriny. Odvolací súd v uvedenej súvislosti poznamenal, že žalobkyňa reklamáciu ukončila práve vyjadrením z 26. mája 2014, v ktorom uviedla dôvody, pre ktoré nemôže reklamáciu vybaviť k spokojnosti žalovanej. Zároveň žalobkyňa informovala žalovanú, že sa pokúsi situáciu riešiť vyvolaním osobného stretnutia s pracovníkmi spoločnosti Západoslovenská distribučná, a.s. a na základe historickej spotreby spochybníť správnosť odpisu pri demontáži. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňou bola podaná žaloba na fakturovanú sumu, k zníženiu poplatku za spotrebu a distribúciu elektriny zo strany spoločnosti Západoslovenská distribučná, a.s. nedošlo (zrejme z dôvodov, ktoré uviedla táto spoločnosť priamo v odpovedi žalovanej). Záverom odvolací súd vyslovil i právnu irelevanciu argumentácie žalovanej, že čiastočné späťvzatie žaloby bolo dôkazom o nesprávnosti fakturácie. Ako vyplýva zo samotného vyjadrenia žalobkyne, k späťvzatiu žaloby v časti sumy 3 896,18 eur došlo v dôsledku dobrej vôle žalobkyne, s prihliadnutím na charakter žalovanej (materská škola, príspevková organizácia mesta) a ich dlhodobý zmluvný vzťah. Čo sa týka výroku o trovách konania napadnutého rozsudku, odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie postupoval pri rozhodovaní o trovách v súlade so zásadou úspechu podľa § 255 ods. 1 CSP, a preto ho ako vecne správny potvrdil. Navyše, žalovaná v odvolaní vôbec neuviedla, v čom vidí nesprávnosť výroku, len ho žiadala zmeniť. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na skutočnosť, že nemal preukázané, že by žalobkyňi nejaké trovy odvolacieho konania vznikli, preto jej ich náhradu nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku bolo podané dovolanie, ktoré bolo podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom U. F.. V záhlaví podania bola ako dovolateľka označená žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) a prílohou elektronicky podaného dovolania bola plná moc udelená 18. januára 2023 žalovanou advokátovi JUDr. Mariánovi Ševčíkovi, CSc., Bratislava, Nezábudkova 22, aby ju zastupoval aj v predmetnom dovolacom konaní. Dovolateľka žiadala rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a o nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodnúť tak, že dovolateľke súd prizná trovy dovolacieho konania v rozsahu 100%. Prípustnosť dovolania žalovaná odôvodnila bez jasného vymedzenia dovolacieho dôvodu spôsobom, že namietla nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie i odvolacím súdom, a to ohľadom správnosti nameranej spotreby elektrickej energie na predmetnom odbernom mieste žalovanej. Uviedla, že predškolské zariadenie Materská škola Nové Zámky (žalovaná) objektívne ako nevýrobné zariadenie nemohlo vykázat takú masu spotreby elektrickej energie ako je uvedené v žalobe. Súd prvej inštancie podľa dovolateľky síce vykonal rozsiahle dokazovanie, avšak nezohľadnil rozhodné dôkazy, a to, že meracie zariadenie vykázalo nesprávne namerané hodnoty, žalobkyňa predmetné meracie zariadenie stratila a reklamácia nebola riadne, v súlade s platnými právnymi predpismi, vybavená, v dôsledku čoho dospel Okresný súd Nové Zámky k nesprávnemu právnemu záveru. Krajský súd v Nitre sa v plnom rozsahu a mechanicky stotožnil s právnymi závermi súdu prvej inštancie, pričom sa riadne nevysporiadal s dôkazmi žalovanej strany. Dovolateľka záverom v dovolaní uviedla, že je názoru, že kapacita nameranej elektrickej energie nebola reálne žalovanou odobratá, pretože v kuchyni materskej škôlky nie je možné uvedený odber dosiahnuť, pričom kontrolný elektromer na danom odbernom mieste namontovaný nebol. Žalobkyňa zároveň nepreukázala, že stratu odmontovaného elektromera zavinila žalovaná a ani sa nepokúsila obchodnú spoločnosť ako svojho zmluvného partnera sankcionovať. Žalobkyňa podľa dovolateľky svoje pochybenia v rozpore s dobrými mravmi preniesla na žalovanú, pričom nedokázala ani v teoretickej rovine vysvetliť zlyhanie neciachovaného elektromeru. Žalobkyňa je podľa medializovaných informácií právnickou osobou, ktorá zavinila nespokojnosť podnikateľských

subjektov s extrémne vysokými faktúrami za odber elektrickej energie.

6. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že všetky vyjadrenia žalovanej v dovolaní popiera. Má za to, že v spore v plnej miere uniesla dôkazné bremeno a konajúce súdy oboch inštancií vec dôkladne preskúmali a na základe rozsiahleho dokazovania dospeli k správnym právnym záverom. Žalobkyňa má tiež za to, že žalovaná sa vo svojich vyjadreniach opakovane vracia ku skutočnostiam, ktoré boli zo strany žalobkyne vyriešené v reklamačnom konaní, pričom boli riadne vysvetlené, zdokumentované a podložené dôkazmi, čo vo svojich rozhodnutiach potvrdili aj konajúce súdy. Obsahom vyjadrenia žalobkyne k dovolaniu bola i argumentácia týkajúca sa riadneho priebehu reklamačného konania. Podľa žalobkyne, reklamácia žalovanej z 28. januára 2014 bola zo strany žalobkyne postúpená na distribučnú spoločnosť, keďže odpočty z elektromerov, kontrola spotreby na odbernom mieste a podobne, sú v kompetencii distribučnej spoločnosti, ktorá je vlastníkom elektromera. Žalovaná dostala riadnu odpoveď na jej reklamáciu priamo od distribučnej spoločnosti Západoslovenská distribučná, a.s., na ktorú bola reklamácia postúpená. Pretože vlastníkom predmetného elektromera bola distribučná spoločnosť a nie žalobkyňa, žalobkyňa k nemu nemala prístup a nemohla ho zdemontovať, vymeniť, resp. namontovať nový elektromer. Žalobkyňa teda dostala len informáciu od distribučnej spoločnosti, že na danom odbernom mieste došlo k demontáži a následnej výmene elektromera, o čom bol technikmi distribučnej spoločnosti vyhotovený riadny záznam - Montážny list, ktorý je súčasťou spisu a ktorý bol žalovanou (pri výmene prítomnou) riadne podpísaný. Distribučná spoločnosť vyhodnotila reklamáciu žalovanej ako neoprávnenú a zamietla ju, pričom trvá na správnosti odpisu hodnoty spotreby z elektromera na danom odbernom mieste. Pretože žalobkyňa musela uhradiť distribučnej spoločnosti všetky poplatky za odberateľa (žalovanú), pohľadávku voči žalovanej si uplatnila žalobou na súde. K čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobkyňa poznamenala, že z dôvodu dlhodobej spolupráce so žalovanou sa rozhodla znížiť žalovanú sumu o sumu 3 896,18 eur, čím prevzala časť nákladov žalovanej na seba. Žalobkyňa preto rozporuje argumentáciu žalovanej, že by konala v rozpore s dobrými mravmi. Žalobkyňa rovnako odmietla spájanie s akýmikoľvek medializovanými informáciami, podľa jej názoru, v žiadnom médiu nebola označená za subjekt, ktorý by zaviniel nespokojnosť podnikateľských subjektov s extrémne vysokými faktúrami za odber elektrickej energie. Uzavrela, že problematiku súvisiacu s vývojom cien energií na trhu treba brať komplexnejšie a za vývoj cien energií nezodpovedá.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací po zistení, že dovolanie podala strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (ust. § 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 CSP) pred tým, než pristúpil k vecnému preskúmaniu dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu zisťoval, či sú splnené podmienky pre to, aby dovolaním napadnutý rozsudok bol podrobený dovolaciemu prieskumu.

8. Podľa ustanovenia § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

9. Z ustanovenia § 429 ods. 2 CSP vyplýva, že povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

10. Podľa ustanovenia § 23 ods. 1 písm. a/ zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánu verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov, orgán verejnej moci vykoná pri výkone verejnej moci autorizáciu elektronického podania alebo elektronického úradného dokumentu kvalifikovaným elektronickým podpisom vyhotoveným s použitím mandátneho certifikátu alebo kvalifikovanou elektronicou pečaťou, ku ktorým pripojí kvalifikovanú elektronicú časovú pečať, a to spôsobom podľa odseku 3. Osoba,

ktorá nie je orgánom verejnej moci, vykoná autorizáciu elektronického podania, ak sa podľa zákona podáva v elektronickej podobe a zákon neustanovuje iný spôsob autorizácie alebo ak je podľa osobitného predpisu náležitou podania vlastnoručný podpis 1. kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronicou pečaťou, 2. použitím na to určenej funkcie ústredného portálu alebo špecializovaného portálu, ktorá je podmienená úspešnou autentifikáciou zodpovedajúcou najmenej úrovni zabezpečenia „pokročilá“ podľa osobitného predpisu, alebo 3. uznaným spôsobom autorizácie, ak to osobitný predpis nezakazuje.

11. Podľa § 125 ods. 1 CSP, podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

12. Podľa ustanovenia § 447 písm. e/ CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP.

13. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že nevyhnutnou procesnou podmienkou dovolacieho konania je povinné právne zastúpenie dovolateľa. Dovolateľ musí byť (s výnimkou prípadov, na ktoré sa vzťahuje ust. § 429 ods. 2 CSP) zastúpený advokátom počas celého dovolacieho konania, nielen pri podaní dovolania. Súčasne sa vyžaduje, aby dovolanie a iné podania dovolateľa boli spísané advokátom, teda osobou zapísanou v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou. Procesná situácia, kedy dovolací súd prihliada na vady dovolania podľa ustanovenia § 429 CSP a dovolateľa vedie k ich odstráneniu, nastáva jedine v prípade, ak dovolateľ v rozpore s § 393 ods. 1 CSP nebol v odvolacom konaní poučený o povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní (§ 436 ods. 1 CSP).

14. V zmysle ustanovenia § 393 ods. 1 CSP je odvolací súd povinný vo svojom rozhodnutí poučiť strany sporu o prípustnosti dovolania, lehote na podanie dovolania, o náležitostiach dovolania a povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní.

15. V posudzovanej veci poučenie rozsudku odvolacieho súdu č. k. 26Cob/59/2021-234 z 10. novembra 2022 (napadnutého dovolaním) obsahuje v súlade s ustanovením § 393 ods. 1 CSP poučenie o prípustnosti dovolania (§ 419 až § 423 CSP), o lehote na podanie dovolania (§ 427 CSP), o náležitostiach dovolania (§ 428 CSP), ako aj o povinnosti zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní, vrátane povinnosti spísania dovolania a iných podaní dovolateľa advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

16. Ak teda nejde o žiaden z prípadov uvedených v § 429 ods. 2 písm. a/ až c/ CSP, dovolateľ musí byť v zmysle § 429 ods. 1 prvej vety CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie musí byť spísané advokátom. V posudzovanej veci bolo dovolanie podané v elektronickej podobe prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy (. autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom tretej osoby, U. F.). Prílohou elektronicke podaného dovolania bola plná moc udelená žalovanou advokátovi JUDr. Mariánovi Ševčíkovi, CSc., Bratislava, Nezábudkova 22, na jej zastupovanie v predmetnom spore, vrátane konania dovolacieho (nachádzajúca sa v spise na č. l. 249). Plná moc nebola autorizovaná v súlade so zákonom o e-Governmente a rovnako k nej nebola pripojená doložka, ktorá by osvedčila, že zaručená konverzia dokumentu prebehla a elektronický dokument má účinky originálu. Dovolací súd v nadväznosti na uvedené poznamenáva, že hoci právne zastúpenie dovolateľky v spore v okamihu podania dovolania bolo zrejmé z plnej moci, ktorá bola ako príloha elektronického dokumentu pripojená k dovolaniu, zastúpenie nebolo možné považovať aj za osvedčené, keďže plná moc udelená žalovanou advokátovi JUDr. Mariánovi Ševčíkovi, CSc. na jej zastupovanie v základnom konaní sa nevzťahovala na konanie dovolacie a plná moc na zastupovanie žalovanej v dovolacom konaní, pripojená k elektronicke podanému dovolaniu, nebola platne autorizovaná v zmysle zákona o e-Governmente. Pre úplnosť je potrebné dodať, že existenciu právneho zastúpenia dovolateľky v dovolacom konaní osvedčil až originál plnej moci z 30. augusta 2023, ktorý bol v rovnaký deň v listinnej podobe založený do spisu (nachádzajúci sa v spise na č. l. 286) a z ktorého vyplýva, že žalovaná na jej zastupovanie v dovolacom konaní splnomocnila advokáta JUDr. Mariána Ševčíka CSc.

17. Podľa pripojených výsledkov overenia kvalifikovaného elektronického podpisu (nachádzajúcich sa v spise na č. I. 251 a 253), dovolanie v elektronickej podobe bolo autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom U. F., nie dovolateľkou splnomocneného advokáta JUDr. Mariána Ševčíka, CSc., Bratislava, Nezábudkova 22. Keďže z obsahu spisu nebolo zrejmé kto je U. F. a čo ju oprávňovalo k tomu, aby predmetné dovolanie autorizovala, súd prvej inštancie po vrátení veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako predčasne predloženej, v intenciách usmernenia dovolacieho súdu, výzvou z 24. augusta 2023 vyzval JUDr. Mariána Ševčíka, CSc. (ako splnomocneného zástupcu dovolateľky) na vyjadrenie, prečo dovolanie neautorizoval sám, resp. prečo ho autorizovala U. F. a čo ju k tomu oprávňovalo. Keďže v prejednávanej spore advokát JUDr. Marián Ševčík, CSc. nepreukázal svoje oprávnenie zastupovať žalovanú v dovolacom konaní už v okamihu podania dovolania U. F., súd prvej inštancie predmetnou výzvou z 24. augusta 2023 advokáta a žalovanú vyzval aj k predloženiu uvedenej plnej moci v origináli, prípadne v podobe elektronického podania, platne autorizovaného v súlade so zákonom o e-Governmente. Ako už bolo uvedené v odseku 16 odôvodnenia rozhodnutia, na základe výzvy súdu prvej inštancie, žalovaná doložila do spisu originál plnej moci z 30. augusta 2023, ktorou splnomocnila advokáta JUDr. Mariána Ševčíka, CSc. na jej zastupovanie v spore, vrátane konania dovolacieho. Čo sa týka oprávnenia U. F. na podpísanie dovolania jej kvalifikovaným elektronickým podpisom, na výzvu súdu prvej inštancie bolo 7. septembra 2023 do spisu založené elektronické podanie podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom U. F., odoslané z elektronickej schránky advokáta JUDr. Mariána Ševčíka, CSc., prílohou ktorého bola aj plná moc z 1. januára 2023, ktorou advokát JUDr. Marián Ševčík, CSc. splnomocnil U. F., narodenú X. E. XXXX, P., P. N. XXX/X, aby ako riadny splnomocnený zástupca splnomocniteľa zastupovala a vykonávala za neho elektronické podania voči orgánom verejnej moci, vykonávala v mene splnomocniteľa elektronické podpisovanie podaní vlastným kvalifikovaným elektronickým podpisom, ako i elektronicke autorizáciu dokumentov súvisiacich s podaniami, a to aj vtedy, ak je podľa právnych predpisov požadované osobitné splnomocnenie. Substitučná plná moc nebola platne autorizovaná v súlade so zákonom o e-Governmente, keďže bola bez kvalifikovaného elektronického podpisu alebo kvalifikovanej elektronickej pečate a v spise sa nenachádza ani osvedčovací doložka o zaručenej konverzii predmetného dokumentu v zmysle § 37 zákona o e-Governmente, ktorá by osvedčovala, že transformácia dokumentu z listinnej podoby do podoby elektronickej prebehla zaručenou konverziou a elektronický dokument má účinky originálu. V nadväznosti na uvedené, dovolací súd poukazuje na to, že aj ak by sa advokát JUDr. Marián Ševčík, CSc., ktorý v čase podania dovolania konal v mene žalovanej z pozície jej splnomocneného zástupcu, nechal na základe substitučnej plnej moci pri konaní za splnomocniteľku (konkrétne pri úkone elektronicke podaného dovolania) platne zastúpiť treťou osobou (U. F., narodenou X. E. XXXX, P., P. N. XXX/X), nebola by v posudzovanej veci naplnená podmienka spísania a podpísania dovolania osobou advokáta, ako to vyžaduje znenie § 429 ods. 1 CSP, zatiaľ čo výnimka podľa odseku 2 sa tu nepoužije.

18. Podľa názoru dovolacieho súdu, keďže dovolanie bolo autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom U. F., ktorá nie je advokátkou (navyše, substitučná plná moc, ktorá jej bola na taký úkon advokátom udelená, nie je platne autorizovaná v súlade so zákonom o e-Governmente), nie je splnená zákonná podmienka spísania a podpísania dovolania advokátom v zmysle ustanovenia § 429 ods. 1 CSP a tento nedostatok dovolania nemožno po uplynutí lehoty na podanie dovolania odstrániť, pretože ide o neodstrániteľný nedostatok podmienok dovolacieho konania (k uvedenému porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 489/2018 z 13. septembra 2018, publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 79/2018 s touto právnou vetou: „Ak obligatórnou náležitosťou dovolania je podľa druhej vety § 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku jeho spísanie advokátom, je potom logické, že nedostatok tejto podmienky možno odstrániť len v lehote na podanie dovolania, keďže ide o podmienku, ktorá musí byť splnená už pri jeho podaní.“). Zmyslom a účelom autorizácie elektronicke uskutočneného podania vo veci samej (ktorým je v zmysle § 123 ods. 2 CSP aj dovolanie) je záruka identifikácie strany sporu a autenticity podania. Autorizácia podania vo veci samej, uskutočneného v elektronickej podobe, nahrádza podpis konajúcej osoby a slúži na identifikáciu osoby, ktorá predmetné podanie vo veci samej spísala a podpísala. Za osobu, ktorá podanie vo veci samej spísala a podpísala, treba považovať tú osobu, ktorej v zmysle overenia patrí kvalifikovaný elektronický podpis alebo kvalifikovaná elektronicke pečat'. Pri posúdení (ne)splnenia zákonnej podmienky vyžadovanej v § 429 ods. 1 CSP dovolacím súdom, v prípade elektronickej podoby

dovolania, je rozhodujúce, ktorej osobe patrí kvalifikovaný elektronický podpis použitý na autorizáciu podaného dovolania. V posudzovanom spore je touto osobou fyzická osoba, ktorú advokát zastupujúci žalovanú (neplatne) substitučne splnomocnil aj na uskutočnenie elektronických podaní v jeho mene.

19. Z obsahu spisu teda nepochybne vyplýva, že dovolanie podané v elektronickej podobe prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy (č. l. 247 a nasl.) autorizovala svojim kvalifikovaným elektronickým podpisom U. F. z pozície splnomocnenca právneho zástupcu žalovanej, pričom substitučná plná moc nebola platne autorizovaná v súlade so zákonom o e-Governmente. Už v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/7/2020 z 24. augusta 2020 dovolací súd konštatoval, že výlučne autorizácia elektronicky podaného dovolania kvalifikovaným elektronickým podpisom (alternatívne kvalifikovanou elektronickou pečaťou) preukazuje, ktorá osoba v mene dovolateľa dovolanie spísala a podpísala. V označenom uznesení posudzoval dovolací súd obdobný prípad dovolania autorizovaného kvalifikovaným elektronickým podpisom patriacim zamestnankyni advokátskej kancelárie, ktorá zastupovala dovolateľa v dovolacom konaní. Vychádzal pritom z doterajšej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky týkajúcej sa dovolania autorizovaného kvalifikovaným elektronickým podpisom advokátskeho koncipienta (uznesenie NS SR sp. zn. 3Obdo/42/2017 z 26. apríla 2018 uvedené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 78/2018, sp. zn. 1Obdo/45/2019 z 15. augusta 2019, sp. zn. 3Obdo/96/2019 z 27. novembra 2019 uvedené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 49/2020), ako aj zo záverov nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „ÚS SR“) č. k. I. ÚS 484/2019-47 z 11. februára 2020, ktorý (v bode 31) konštatoval: „Vzhľadom na skutočnosť, že podľa § 821 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sú advokáti (právnické osoby od 1. júla 2017 a fyzické osoby od 1. júla 2018) povinní v konaní pred súdom doručovať podania do elektronickej schránky súdu a používať pri elektronickej komunikácii so súdom elektronicke schránku aktivovanú na doručovanie, ktorej sú majiteľom, bude obligatórna náležitosť dovolania podľa druhej vety § 429 ods. 1 Civilného sporového poriadku, spočívajúca v spísaní dovolania advokátom splnená vtedy, pokiaľ bude dovolanie podané elektronicky autorizované kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou patriacim advokátovi, ktorý zastupuje dovolateľa (§ 23 ods. 1 zákona o e-Governmente). Je v zásade bez právneho významu skúmať, aká fyzická osoba písomný dokument vytvorila, resp. koľko fyzických osôb sa na jeho tvorbe podieľalo.“ Z bodu 38 odôvodnenia vyššie citovaného nálezu ÚS SR súčasne vyplýva, že relevantnou skutočnosťou je vytlačené samostatné potvrdenie o výsledku overenia kvalifikovaného elektronického podpisu, a to za účelom overenia, aká fyzická osoba ten-ktorý dokument elektronicky podpísala. Teda autorizácia elektronicky podaného dovolania kvalifikovaným elektronickým podpisom alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou preukazuje, ktorá osoba v mene dovolateľa dovolanie spísala a podpísala.

20. Ústavný súd Slovenskej republiky sa vysloveného záveru pridržal aj v náleze č. k. III. ÚS 243/2021-24 z 24. marca 2021, v ktorom na základe podanej sťažnosti preskúmaval, či závery najvyššieho súdu v uznesení sp. zn. 1Obdo/7/2020 z 24. augusta 2020 sú ústavne udržateľné a v rámci nastolenej problematiky doplnil, „...že z hľadiska posudzovania podmienok stanovených v § 429 ods. 1 CSP je irelevantné, či tzv „advokátom poverenou osobou“ bude jej zamestnanec alebo advokátsky koncipient, kvalifikované elektronické podpisy týchto osôb nebudú vyhovovať striktné nastaveným požiadavkám uvedeného zákonného ustanovenia.“ K otázke splnenia podmienky dovolacieho konania, spísania a podpísania dovolania advokátom, Najvyšší súd Slovenskej republiky na podporu vysloveného záveru poukazuje i na ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu a ústavného súdu, a to uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/7/2020 z 24. augusta 2020, sp. zn. 1Obdo/22/2020 zo 14. októbra 2020, ako i nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 495/2020 z 27. októbra 2020, ktorým bolo podrobené ústavnému prieskumu uznesenie NS SR sp. zn. 3Obdo 96/2019 z 27. novembra 2019, uvedené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako R 49/2020, ďalej nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 311/2021 zo 4. augusta 2021 ako i nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 430/2023-13 z 20. septembra 2023, ktorým bolo podrobené ústavnému prieskumu uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo 97/2022 zo 14. decembra 2022.

21. Ústavný súd Slovenskej republiky sa podrobne a komplexne zaoberal problematikou povinného spisania a podpísania dovolania advokátom v náleze č. k. II. ÚS 430/2023-13 z 20. septembra 2023, ktorým preskúmal ústavnosť rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo 97/2022 zo 14. decembra 2022 a reagoval ním i na argumentáciu sťažovateľky opierajúcu sa o právne závery ÚS SR vyslovené v náleze č. k. III. ÚS 269/2022-30 z 12. januára 2023, v ktorom ústavný súd vo vzťahu k nastolenej problematike podania dovolania advokátom vyslovil rozdielny právny názor. Ústavný súd v náleze č. k. II. ÚS 430/2023-13 z 20. septembra 2023 poskytol prehľad svojej rozhodovacej činnosti, v rámci ktorej preskúmaval ústavnosť uznesení najvyššieho súdu o odmietnutí dovolaní spísaných advokátskym koncipientom, resp. odmietnutí dovolaní z dôvodu nesplnenia osobitnej procesnej podmienky dovolacieho konania podľa § 429 ods. 1 CSP, t.j. neautorizovania dovolania podaného v elektronickej podobe podľa zákona o e-Governmente advokátom. Konštatoval, že v náleze č. k. III. ÚS 269/2022-30 z 12. januára 2023 ústavný súd vyjadril názor, že nemožno za ústavne udržateľné považovať právne názory vyslovené v rozhodnutiach najvyššieho súdu R 78/2018 a R 49/2020, ktoré žiadajú od dovolateľov podpísanie dovolania výlučne advokátom bez možnosti hoc aj výslovného splnomocnenia na podpísanie dovolania advokátskym koncipientom. Dospel tiež k záveru, že udelením splnomocnenia podľa § 13 ods. 4 písm. g) bodu 1 zákona o e-Governmente advokátka prejavila vôľu dať sa pri komunikácii z elektronickej schránky, a teda pri vykonávaní právnych úkonov v elektronickej podobe, zastúpiť svojou koncipientkou, pričom takéto splnomocnenie je v súlade s § 16 ods. 2 zákona o advokácii, podľa ktorého advokátsky koncipient alebo iný zamestnanec advokáta môže advokáta zastúpiť pri jednotlivých úkonoch. V náleze č. k. II. ÚS 430/2023-13 z 20. septembra 2023 ústavný súd objasnil, že z uvedeného prehľadu rozhodovacej činnosti ústavného súdu je zrejmé, že právny názor vyslovený vo veci sp. zn. III. ÚS 269/2022 je rozdielny ako právny názor prijatý ústavným súdom vo veciach sp. zn. I. ÚS 484/2019, I. ÚS 495/2020, IV. ÚS 8/2021, III. ÚS 243/2021 a sp. zn. I. ÚS 311/2021, avšak nebol predmetom zjednotenia odlišných právnych názorov senátov ústavného súdu v súlade s § 13 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Z tohto dôvodu ho ústavný súd nepovažoval za právny názor, ktorým by bol senát ústavného súdu vo veci č. k. II. ÚS 430/2023-13 z 20. septembra 2023 viazaný.

22. Pozornosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky neuniklo ani uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo 38/2022 z 18. apríla 2023, v ktorom senát najvyššieho súdu vo svojich právnych záveroch poukázal na závery prijaté ústavným súdom v zmienenom náleze č. k. III. ÚS 269/2022-30 z 12. januára 2023 a vyslovil, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie z dôvodu, že odvolací súd zaťažil konanie vadou zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, keď v dôsledku svojho nesprávneho procesného postupu znemožnil dovolateľovi (žalobcovi) realizáciu jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Vada zmätočnosti spočívala podľa najvyššieho súdu v procesnom postupe odvolacieho súdu, ktorý odmietol odvolanie žalobcu proti meritórnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktoré bolo podané elektronicke z elektronickej schránky právneho zástupcu žalobcu, no nebolo podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom splnomocneného advokáta, ale kvalifikovaným elektronickým podpisom H. J., ktorú na taký úkon substitučne splnomocnil žalobcom splnomocnený právny zástupca, zatiaľ čo H. J. nebola advokátkou, ani advokátskou koncipientkou splnomocneného právneho zástupcu žalobcu a tiež nebola jeho zamestnancom. Podľa najvyššieho súdu, hoci odvolanie nebolo podpísané kvalifikovaným elektronickým podpisom žalobcom splnomocneného advokáta, nebolo možné konštatovať, že ho podpísala osoba neoprávnená na daný úkon. Pokiaľ úkon podania odvolania H. J. ako splnomocnenec právneho zástupcu žalobcu realizovala z elektronickej schránky advokáta, odvolací súd mal danú situáciu vyhodnotiť v súlade s právnymi závermi prijatými ústavným súdom v náleze č. k. III. ÚS 269/2022-30 z 12. januára 2023 spôsobom, že splnomocnená osoba bola oprávnená odvolanie v mene splnomocniteľa (advokáta žalobcu) podať. Vo vzťahu k uvedenému rozhodnutiu má odvolací súd za potrebné záverom poznamenať, že v posudzovanej veci pri svojom rozhodovaní nedospel k právnemu názoru odlišnému od právneho názoru, ktorý už bol vyjadrený v rozhodnutí iného senátu najvyššieho súdu, a teda nebol povinný postupovať v zmysle § 48 ods. 1 CSP, keďže v spore sp. zn. 5Obdo 38/2022 sa jednalo o posúdenie splnenia podmienok odvolacieho konania, ktoré sa od podmienok

dovolacieho konania líšia minimálne tým, že právne zastúpenie odvolateľa v odvolacom konaní a spísanie odvolania advokátom nie je povinné ako v prípade konania dovolacieho. Pretože skutkové okolnosti veci sp. zn. 5Obdo 38/2022 a posudzovanej veci sa od seba markantne líšia, závery prijaté v danej veci senátom 5Obdo nebolo možné aplikovať aj v procese prejednávania a rozhodnutia predmetného sporu.

23. Vychádzajúc z uvedeného, Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že ani v prípade, ak dovolanie bolo spísané a podpísané fyzickou osobou, ktorej advokát na daný úkon udelil substitučnú plnú moc (v posudzovanej veci navyše bez platnej autorizácie podľa zákona o e-Governmente), nebola splnená jedna zo základných podmienok dovolacieho konania vymedzená v ustanovení § 429 ods. 1 CSP.

24. Dovolací súd preto dovolanie žalovanej odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. e/ CSP a nezaoberal sa už posúdením uplatnených dovolacích dôvodov.

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP, § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalovaných rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.